

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Tak for svaret. Så vil jeg stille det næste spørgsmål.

Når vi taler EU, så ved vi jo godt, at Venstre er over for EU fuldstændig som smørret, der hældes på panden: Man smelter totalt og flader helt ud og gør det, som EU ønsker, nemlig at nu skal man bare være med.

Når vi nu skal lave nogle regler herhjemme i Danmark om det her, vil jeg gerne høre, om Venstre så lige i den her debat, når vi taler om levende væsener, skulle have så meget hår på brystet, at man fuldstændig tør sidde EU overhørig og være ligeglad med, hvad de siger, fordi vi vil dyrerne det godt under transporten.

(Kort bemærkning).

Michael Aastrup Jensen (V):

Jeg er nu ikke helt sikker på, at jeg hundrede procent deler din holdning til, hvordan vi ser EU; det må jeg desværre skuffe med.

Men derefter vil jeg gerne sige, at jeg jo faktisk synes, at især ministeren har kæmpet hårdt i EU-systemet for at prøve at få de gode holdninger, vi har til dyrevelfærd, til at have afsmittende effekt i resten af EU, og den kamp skal jo fortsætte. For det er jo vigtigt, at vi ikke får et system, hvor alle vognmænd og hele branchen siger, at så flytter de bare sydpå, fordi der er lempeligere regler i Tyskland eller Polen, eller hvad ved jeg. Derfor er det også vigtigt, at det bliver sådan, at det ikke kun er vores 5,5 millioner indbyggere, der har nogle fornuftige regler for dyrevelfærd, men at vi forhåbentlig også kan lade dem smitte af i resten af EU.

Der har vi heldigvis muligheden, fordi vi er medlemmer af EU, for at kæmpe den kamp, og det vil vi fortsætte med.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Ordføreren kom til at sige, at han ikke var sikker på, at han delte »din holdning«, og jeg er sikker på, det var hr. Christian H. Hansens holdning, der ikke blev delt. (*Ophold*). Det var korrekt, godt.

Så siger vi tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken. Den næste ordfører er den socialdemokratiske ordfører, fru Mette Gjerskov.

Mette Gjerskov (S):

Jeg vil da selvfølgelig gerne starte med at sige tak til ministeren for hendes redegørelse.

I Socialdemokratiet mener vi jo, at dyr skal behandles forsvarligt hele livet: i stalden, på slagteriet og undervejs på landevejene. Det er jo sådan – det er sådan lidt forskelligt fra år til år – at hver fjerde dyretransport overtræder reglerne. I de værste tilfælde fører det til lemlæstelse og død hos dyrene, og det er fuldstændig uacceptabelt. Det kan både handle om, at dyrene, når de bliver lastet på transportvognen, måske ikke er egnede til det, og det kan handle om, at de kommer til skade undervejs, og begge dele er sådan set uacceptable efter vores mening.

Vi ser så samtidig også en enorm stigning i antallet af dyretransporter. Det er jo millioner af smågrise, der sendes til Tyskland til opfødning; jeg tror, vi er oppe på 150.000 søer, der sendes til slagting i Tyskland. Det handler også om almindelige slagtesvin, der bliver sendt til Tyskland. Og det handler kun om én ting: flere penge til landmændene. Det er den eneste grund til det, nemlig at man skal have mere i afregning.

Jeg ved godt, det lyder lidt barsk, men i Socialdemokratiet har vi faktisk det udgangspunkt, at hvis dyr skal transporteres over længere afstande, skal det foregå enten på køl eller på dåse, altså i slagtet tilstand. Levende dyr skal slet ikke transporteres over lange afstande, det er der ingen grund til, og slet ikke, hvis det bare drejer sig om at få et par øre mere i afregning.

Derfor synes vi faktisk, at den kæmpestigning, der har været inden for dyretransporter, er uacceptabel. Men vi mener også, at det er uacceptabelt, at man kan blive ved med at se så mange overtrædelser af dyrevelfærdslovgivningen.

Ministeren nævner i sin redegørelse klippekortordningen, og den ser vi jo frem til. Der har været nedsat en arbejdsgruppe, som har kigget på det, og det er efter krav fra os. Jeg ved ikke, om jeg skal sige det om ministeren – det kan godt være, at det ikke lyder pænt – men så tror jeg, at jeg vil sige om regeringen, at på dyrevelfærdsområdet og ikke mindst på dyretransportområdet har man nogle gange det indtryk, at regeringen er født i trillebørens tegn. Det betyder, at man skal skubbes hele vejen; hvert eneste skridt skal der lægges kræfter i fra oppositionens side for at få ministeren til at tage.

Vi er da vældig glade for, at hun nu har taget klippekortordningen til sig og gerne vil se på den, men jeg vil måske lige erindre om, at det var tilbage i 2005, at vi første gang – et flertal i Folketinget – traf beslutning om, at ministeren skulle komme i sving, og vi gjorde det igen i